

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΝ ΔΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου),
τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 1956

ολομικόν κίνημα, τὸ ὁποῖον ἐργάζεται
κατὰ τρόπον πραγματικῶς θαυμάσιον
ἀπὸ ἀποφθεῶς δημοκρατικῆς καὶ Ἀ-
πμοσύνης».

Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2) 15 Νοεμβρ.—Τὸ σημαντικώτερον γεγονός τῆς Δευτέρας ἦτο δῆλως εἰς ἣν προέβη δ. κ. Μάβλφουρ, κατὰ τὴν συγκλητικωσιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀντιπροσώπων, ὅτι ἡ βρετανικὴ Κυβέρνησις ἀποδέχεται κατ' ἀρχὴν καὶ ὡς βάσιν συζητήσεως τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Χιούδς διὰ τῶν ναυτικοῦ ἐξοπλισμοῦ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς βρετανικῆς ἀντιπροσωπείας ἐπρόκειτο ναί ἐπαναλάβῃ τὴν δῆλωσιν ταύτην ἐπιστήμης τὴν σημερινὴν (ῥευστίνην) ἀνεδράσιν τῆς Συνδιασκέψεως, μετὰ τινων παρατηρήσεων καὶ ἀντιπροτάσεων τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐν ὁσέις πρὸς τοὺς τρόπους καθ' οὓς δὲ πραγματοποιηθῇ ὁ περιορισμὸς τῶν ἐξοπλισμῶν, τὴν ὀργάνωσιν τῶν ναυπηγείων κλπ.

Ἡ ὁ «Χρόνος» πληροφορεῖται ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία θὰ συγκραταθῇ ὀριστικῶς ἐν τῇ περὶ ἡμετέρας ναυτικῶν ἐξ-πλησμού της μόνον ἀποφύγῃ τὰ ἔρια τοῦ ἀποπλισμοῦ τὰ ὅποια ἡ Συνδιάσκεψις θὰ θέσῃ εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, Ἰαπωνίαν, Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν. Δὲν θεωρεῖται ἀπίθανον ὅτι τὸ ἔζητημα τοῦ ἀποπλισμοῦ τῶν χερσαίων δυνάμεων θὰ συνδεθῇ μὲ ἐκεῖνο τῶν ναυτικῶν δυνάμεων.

Τέλος η προσχώρησης του Λονδίνου εις το πρόγραμμα των αποπλι-
μων θα εξαρτηθῇ πιθανώς ἐκ του
δικανασμοῦ τοῦ ζητηματος της
"Απὸ Ἀνατολῆς καὶ ἐκ τῆς κατ' ἀρ-
χὴν παραδοχῆς ἐκ μέρους τῆς Ἰα-
πωνίας τοῦ ἤδη γνωστοῦ σχεδίου του
περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν· διότι
ἡ δὴλωσις τοῦ ναυάρχου Κάτο ἐδὼ-
ν ἐπιβεβαιωθῇ καὶ ἐπισημως ἐνώ-
πιον τῆς ἐπομελείας τῆς Συνδιασκέ-
ψεως.

Κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ «Χρ. νου» ἡ ἱαπωνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀ-
ναμένει σχετικὰς ἀδελφιλὰς ἐπὶ τοῦ
προκειμένου ἔλ. Τόκιο. Ἐν πρώτῳ
ζήτημα ὑπερ ἀνδιαφέρει τὴν Ἰαπω-
νίαν εἶναι νὰ γνωρίσῃ ἐάν ὁ ἀριστερὸς
τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν ναυτιλῶν
μενάνθων, ἐν ἐκείτῳ καὶ ἔχῃ τὸ δικαί-
ωμα νὰ διατηρῇ, θὰ εἶναι ἀνάλογος
πρὸς ἐκεῖνον ὃν θὰ διατηροῦν αἱ
Ἕνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Μεγάλη
Βρεττανία.

Εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Ἰαπωνικῶν τὸ
 ζήτημα τῆς ἀναλογίας συνδέεται με-
 τὰ δύο σκέψεις, ἡ πρώτη τῶν ὁπλοῦν
 βασίζεται ἐπὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς αὐ-
 τήσεως τῆς ταχύτητος τῶν πλοίων,
 ἡ δὲ δεύτερα ἐπὶ τῆς δυνάμεως τῶν
 ξέγων ναυτικῶν βάσεων εἰς τὰ γει-
 τονα τῆς Ἰαπωνικῆς αυτοκρατορίας
 ὅσατα, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ δύναται νὰ
 ὁρμηθῇ ἡ ἐπιθετικὴ στόλος τοῦ ἀν-
 τισυμβαίου, ἐν περιπτώσει πολέμου.

Καθ' ἑσөн ἀφορᾷ τὴν Ἀμερικὴν, ἐκ τῆς ἑξῆς, πληροφoρεῖται ἐν τῇ καταγγέλειᾳ τῆς ἀγγλοαποικιοῦς Συμμαχίας ἀποτελεῖ οὕτως εἰπεῖν τὸν ἔξοχα τῆς πολιτικῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν τῇ Συνδιασκέσει τῶν ἀπορρίπτοντων. Εἶπε πολλοὺς πιθανοὺς ἐκ τ. Χιούθ θὰ ἐπληρώσῃ καὶ αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι ἐπιθυμοῦνὰ νὰ ἴδωσι διαλυομένην τὴν ἀγγλοαποικιοῦς Συμμαχίαν καὶ ἐν τῇ στάσει τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸ μέλλον ἐν τῇ Ἀπωρῇ Ἀνατολῇ θὰ ἐξαρτηθῇ κατὰ μέρος ἐκ τῆς τύχης τῆς συμμαχίας ταύτης.

Οι γενναίοι μας ήρωες της Μικρασιατικής Ελλάδος.

¶ Ὡς ἤρχισε τὸ κίνημα τῶν Ἑπανοιουμένων. — Ὡς ἐξελέχθη. — Ἢ Ἄντάν ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐν Ἀπολλοῦ καπνοσάν. — Ἢ Ἀλλὰ διαδέχεται τὸν μελειτουργιστὴν Γερμανίαν. — Τὴ κυρίως φουθουριστὴ οἱ Νεοτούρκους. — Τὸ Ἑπανοιουμένων κίνημα, διὰ τὴ σημερινὴ πλέον ἡ ποτὲ. —

ΜΙΑ ΕΞΟΧΩΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ κ. Α. ΜΠΟΜΟΝΤ

Εἰς ἐν τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσιεύθη μακρὰ ἀνταπόκρισις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἰδιαίτου ἀπεσταλμένου τοῦ κ. Α. Μπώμοντ, ἐξ ἧς παραλαμβάνομεν τὰ ἐξῆς κυριώτερα :

* Ἰδοὺ πῶς μοι περιέγραψε τὴν ἀνάστασιν τῶν πνευμάτων ἐνθάδε· ὁποῖον τὸν ἄποστολον καὶ τοὺς μαθηταίους τοῦ Τούρκου καὶ Ἀραβὰ, τὸν Ἰωαννησανδρῶν καὶ τὸν Τάρταρον, καὶ πρὸς ἀφ' ἑκαστοῦ τῶν ἡμερῶν ἐξ Ἀγγλίας, ἐνθα ἔλαβεν μέρος ἐς πλείστα συμβαίνοντα τῶν Ἑθνικιστῶν.

Ὁ Μουσταφά Κεμάλ ἔξυμνεῖται ὡς ἡγε-
γὴς τῆς στήναι-καὶ ταύτης ὡς μέγας
πολιτικὸς ὅσον καὶ στρατηγός. Ἡ πε-
ρίοχσις τῶν Τούρκων εἶνε διὰ δ-
εσμὰ θά τετὶς ὀδηγήσῃ πρὸς νέας
καταστάσεις. Διὰ θά θέσῃ τα θεμελίαι μιᾶς
νέας Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορίας, με-
ταβαλεῖται τὰς πάσας ἄλλας προη-
γουμένης. Ὁ Ταρῆας ἦ ἴσως πρὸς
ἀνέλευσιν ὁσμὴν τοῦ τοῦ ἔθιμι τὸν γόνι-
μῶς, μιαν μέγαν δέξιναι κείμενη πρὸς
τὴν Ἀλλὰ ἵεσται, πῶς δὲ Μουστα-
φά Κεμάλ νικήσῃ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
τοῦ τῆς Ἀγκυρῆς εἶνε βεβήσας πεπει-
σμένος περὶ τοῦ ἡν ἀναστάσεως τῆς
Τουρκίας. Ἡ κατάστασις εἶνε γε-
νέσθῃ ἦ πρὸ τοῦ πολέμου. Ὁ
πῶς αἱ ἐξέχοντες Τουρκία εἶνε Ἐ-
λκυστικὴ καὶ Παντουρανιστὰς.
Οἱ τῆς Σιαμαὶ εἶνε περιασπασ-
μένον καὶ τῶν τῆς Ἀγκυρῆς ἄκμῃ.
Ἡ θεσμίαι τοῦ παντιλαμικῶν κινήμα-
τος προεκλήρῳθῃ ἐντιθέτω πρὸ τοῦ
πολέμου ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ βῆθι, ὅστις
ἐστὶν τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ πολέμου τὴν
ἐνέπαιξε διὰ φλογωδῶν λόγων καὶ
προκηρύξεων ὑπὸ τῆν προστασίαν τῶν
ἐκκατάσει καὶ ἐνδεδροσμένων τῶν
ερμινῶν. Ἡ ἐκάρῃσι τῶν λόγων
πρὸς Ἀλῆ βῆθι ὑπῆρξε καθαυτὴ ἡνι-
κευτικὴ καὶ τοῦ πλῆθους. Οἱ ὅτι
τοῦ ἡν διενέχοντο ὑπὸ τοῦ ἡντιμῶν
ανατασσοῦ. Ὁ Ζα Γενεὶν Ἀλῆ ἦ
ἐντιμῶν.

[illegible]

Οἱ αὐθιγοὶ αὐτοὶ ἐκήρυσαν τὸ πατρικὴν ἐνθάρρουναι καὶ ὑλοστήρι-
ξιν τοῦ Παντοκρατοριοῦ, τὸ ἐν τῇς Γερμανίας, ἧς διὰ τοῦ μέ-

σου τούτου ἤλπιζε νὰ καταφέρει θά-
νάσιμον πλῆγμα κατὰ τῶν Βρεταν-
κῶν ἀποικιακῶν κτήσεων.

«Τὸ Παντουρανιστικὸν κίνημα δὲ ἐξέπεσαν διότι ἐνθαρρύνεται ἀκόμη καὶ σήμερον. Τὸ Πανολαϊκὸν κίνημα εὐρίσκεται ἐν δλῃ του τῇ δόξῃ σήμερον, ἰορίζω δὲ διὰ μετ' ἐκπλήξεσθαι ἵκονται ἐπὶ Ἀγγλία, διὰ εἶνε καὶ λγρον ὀργανωμένον ἢ ποτέ. Ὅταν ὁ πόλεμος ἐτελεύτησεν οἱ Σύμμαχοι θὰ ἡμποροῦσαν νὰ κάμουν διὰ ἡδύαν. Ὅα τὰ συνέτηριον διὰ κίνημα. Ἀλλ' οἱ ἀντιχρῆται τῶν τοῦδ' ἡμῶν οἶσαν. Ἀφῆσαν τεραστίας ἀποθήκας πολεμικῶν ὀπλίων—ὅπλα, τηλεβόα, πυρομαχικὰ ὀπλίων—εἰς τὸν Καύκασον καὶ τὴν Ἀνατολίαν. Ἀπέθρυναν τὰ στρατεύματά κα. Ἦτο ὥς νὰ προσέκλυνον τοὺς Τούρκους νὰ ὀργανώσουν τοὺς στρατῶν καν. Ἀμέως, ὡς ἡτο φυσικόν, οἱ Νεοτούρκοι ἐπαυρήθησαν τῆς εὐκαιρίας καὶ ὁ Μοισσατάφ Κεράλ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κινήματος.

«Ἐρχον τὴν ἀπρόοπτον καλὴν τὴν ἡμετέραν, ἀλλὰ καὶ εὐχρον τοὺς Μολόχαιον ἀπροθύμους, ὅπως τοὺς βοηθήσωσι. Οἱ Μολόχαιον ἤλιπον, δεῖ θὰ ἔδωκαν νόμον νέαν διαχερσεῖται ἀπὸ τὰς νύξεις τῆς... Ἀντίαν. Αἱ δυνάμεις αὐτῶν διέφραξαν τὸ χονδροειδέστερον λαόν, τὸς, νὰ μὴ ἐ-θεωροῦν τοὺς Ἕλληνας νὰ μεταβῶν εἰς τὴν Ἀγκυρὰν... Ἐπερνε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἀγκυρὰν κατὰ τὸς ὁρίζῃ τοὺς παρελθόντος Σπυρμεβρίον, ἐπὶ οἱ Ἕλληνες προσέ-λυνον σταθερῶς κατὰ τῆς Κεφαλῆς πρωτεύουσας, ἐπὶ τὴν ὁδοὺν τὴν αὐτοῦ οἱ κανονοβολισμοὶ τῶν ἡδὺν... Ὁ Νεότοισι καὶ τότε ἠδοκίμασαν παντοῦν, τὴν αὐτοῦν οὐδέποτε προσηγο-ρεύοντος ἠρῶν-θησαν ἀπὸ τὴν ἐπιχρῆ-τὴς ἀναγωγῆς. Ἀπὸ τῶν ἐπανέκτισ-τὸν θέρους καὶ τὴν πελοπόννησιν εἰς αὐτοῦς. Ἡ πολιτικὴ τῶν ὁρίων εἰς ἀποστείρας καὶ ἐπιτυχῆς. Ὑπογράψαν-τὸν συνέδριον ἐκείνῳ τῶν τριῶν δημο-κρατίων τὸν Κωνσταντῖνον εἰς τὸ ὁπιοῦν προήδρευσαν ἀντὶ τῶν Μολοχέων, τῶν πολὺ ἀπηγορευμένων τῶν στυ-γνῶν ταῦτα, μὴ τὸ ἔχημα τῶν λιμ-νοταύρων πληθύνωσιν.

ἡ Ἀπείσχεϊν ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπως τὴν κολληθεύσονται διηραγματευθεύσιν συμφωνοῦν τὴν ὁποῖαν φρονική ὑδρότοπος σκέπτονται καὶ τὴν ἐρήσιν. Τὸ μόνον πεῖγμα ποδ φοβόσονται εἶναι μήπως αἱ Ἀνγλεις ὁδῶσιν τὴν παραμακρὰν ἐκθάρσυναι καὶ βοήθειαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴς ὁποῖας ὁ στρατός, παρὰ τὴς κορυφασιτικῆς βεβίωσσεως περὶ τῶν ἀντιπαιδων τοῦ Μονσταφὰ Κερμὶ, ἀποτελεῖ τὴν μεγαλειτέρην ἄκταν εἰς τὸ πλεονεχόν τὴν. Ἑλπίσζον καὶ πείσονται τὴν Ἀγγλίαν, ὅπως ταχθεῖ παρὰ τὸ πλεονεχόν τὴς Γαλλίας κατὰ τὴς Ἑλλάδος φρονική ἡ Γαλλοκερματικὴ συμφωνία ὑδρότοπος θὰ φέρῃ ἐρήσιν εἰς τὴν Ἀνατολήν. Οἱ Τούρκοι οὕτως αὐτὴν γίςονται τὴν ἐρήσιν. Δὲν σκέπτονται εἰλικὴ πῶς καὶ θανατοῦσιν καλλιτέρας καὶ ἀποτελεσματοπικτοῦσιν τὸν Πατριάρχη.

συρροῇ τῶν προσφύγων θάποιελέ-
ση πρόβλημα τρομορδόν διὰ τὴν
ἔκθεσιν διὰ τὴν ἀποστολὴν ἐπὶ οἰκο-
νομικὸν ἀποτέλεσμα καὶ τὸν ἑ-
θνικὸν ἐνδοκίμειον εἰς φασικὴν
οἰκονομικὴν ἐξάντησιν.

Ἄλλως τε αὐτὴ ἡ ὁργάνωσις
διὰ τὴν ἐγκατάστασιν νέων χιλι-
άδων προσφύγων ἐν τῇ μέσῃ τό-
σῃ διὰ τὸν πόλεμον πολυειδοῦς
ἐργασίας ἀποτελεῖ καὶ μόνη δυ-
σάραστον ἐλάνθιστον τῆς τεραστίας
ἐθνικῆς προσπάθειας τὴν ὅποιαν
μὲ ὑπερέντασιν τῶν δυνάμεων μας
καταβάλλομεν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ
Πανελληνίου προορισμοῦ.

Ἐν τούτοις ἡ φιλοστοργωτικὴ
Μήτηρ δὲν θὰ κλείσῃ βεβαίως
τὴν ἀγκάλην της, ἀλλὰ τούταντι
θερμὴν ταύτην θάναλξῃ διὰ τὸ θεο-
μάρτυρ διὰ πληρωμένη ἀπὸ τὸν Βορ-
ρᾶν τῆς δουλείας τέκνα της καὶ
ὁ τηλεγράφος ἐπιστοιχοῖτοσεν ἡδὴ
τὴν μερικὴν αὐτῇ φροντίδα
ναγαλλικὸν τὴν ἀποφασιστὴν τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Ἀνδερνήσεως περὶ ἐγκα-
ταστάσεως τῶν προσηφύγων εἰς
τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου. Ἀλλὰ
καὶ πρὸς τοὺς Ἀρμενίους πρόσ-
φυγας ἡ Ἑλλὰς ἴσων αἰσθανομέ-
νη συμπάθειαν θὰ παρῶσχι φιλό-
ξενον σιτέην κατ' ἀντίθεον ἥρως
τὴν σκληρὰν Γαλλίαν, ἣ ὅποια
φροντίζουσα μόνον διὰ τὸ χρη-
ματοπολιτικὸν τῶν κεφαλαιούχων

της ἐπεδίδεε συμπεριφορὰν ἐκνέ-
τουσαν εἰς χλεύην καὶ ὄνειδος τὸν
Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν.

Ἡδὴ εἰς τὴν νέαν περιπέτειαν θά-
φησόμεν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ
τὸ ἐλευθερον τιμημα ταῦ ἔθνηους
μετὰ τὴν πολυτὴν ἀφαλαμζιν τὰ
ὑπομείνωσι μόνα τὸ βάρος καὶ
δὲν θὰ θελήσωμεν τὰ συμμερι-
σθῶμεν τὸ ἀνάλογον μέρος; Ἡ

ἡνικαὶ ἀλλήλεγγυον ἀπαιτεῖ προ-
 δήλως καὶ μὴ διαθοροῦσιν δυνά-
 τειν συμφροὶν χιλιάδων ὁμοειδῶν
 τοὺς ὁποίους κακὴ μοῖρα ἐξου-
 ψεν εἰς πλείους συμφροῦς καὶ
 προδῶμεν εἰς ὧν ἐπιβάλλουσιν ἀ-
 πό κοινῷ ἀνθρωποφόνος καὶ φι-
 λογένεια. Ἄλλως τε ἡ γενεαλογία
 τῆς Κύπρου πρὸς τὴν πολυπα-
 θὴν χώραν ἐπιβάλλει εἰς αὐτὴν
 διαίτητος ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας
 δὲν πιστεύομεν νὰ παραγνωρῶσιν,
 ἢ μᾶλλον νὰ παραγνωρίσῃσιν οἱ
 ὀρθοκεντρικοὶ καὶ πολιτικοὶ τῆς
 Νήσου Ἠγέται. Αὐτοὶ δὲν ὑπάρ-
 χει ἀντίρροπος οὐ εἰς λαὸς προ-
 κληθεὶς ἐπετέλεσε πάντοτε τὸ κα-
 θήκον του καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν
 ἐπομένης δὲν θὰ ὑστερήσῃ ἐάν
 ὑπάρξῃ ὁρμὴ ἀντιλήψης καὶ κα-
 τάλληλος ἐνέργεια ἐκ τῶν ὧν.

Ἄς μὴ λογιζώμεν δὲ οὐ
δοῖσιν τοιαύτη δὲν θὰ εἶνε μόνον
φιλικανθορίας ἐκδόηκωσι, δὲν θὰ
εἶνε ἅλπου ἔθνηκα καθήκοντος
πρὸς συμμετοχὴν ἀνάλογον εἰς τὴν
βάσιν τῶ ὅποια πρέπει γὰ γένη
τὸ Παλληλίων ἀλλὰ ἐκπληροῦσας
καὶ ἐνέργεια ἐξυπηρετοῦσα ἰδιαί-
τέρως τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν
δὲ τῆς διαπιστώσεως ἐκ τῶν πραγ-
μάτων, ὅτι ποιοῦμεν τὸν κοινὸν
ἐλληνηκὸν πόνον διὰ τὸ πάθημα
οἰοῦνδύποιε· μέλους τοῦ Παλληλίων
τῶν σώματος.

Ἰδοὺ ἀρίστη ἐκδόηλωσις τῆς
ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης συγχρότως
καὶ τῆς Ἑλληνικῆς εὐγενείας τεκ-
μήριον ἀναγινώσκον.

Ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ μετὰ τὰς πολιτικὰς καὶ πολεμικὰς περιπετειὰς τόσον ἐπὶ τὴν ἡλικίαν οὕτω ἐπὶ τὴν ἐλπίδα θὰ ἐσημειούσιν ἐν τέρματι τῶν ἐθνικῶν παθημάτων καὶ θάνατῳ ἔλθουσιν ἐν ἔθνει τὰ εἰρηρικὰ ἔργα τοῦ ἀπερίσπαστου ὑπὸ τῆς μεσότητος παραχρῆσιν ἧς οὐκ ἐστὶν οὐδὲν οὐδὲν ὁλόκληρον δεκασίαν ἐν ἐκδόσει. Ἡ νικηφόρος δρασὶς τοῦ στρατοῦ μας καθ' ὅλην τὴν ἡγεμονίαν περὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἐκπαιδεύει καὶ ἀπεδείκνυε βάσει τὴν τοιαύτην ἐλπίδα καὶ θὰ ἐπαραγαγοίτο αὐτὴ ἀποφασίαν, ἐάν οἱ δύο ἐκ τῶν τριῶν Συμμάχων δὲν ἐληγομένην καὶ δὲν κατεστάνουν ἐν στοιχειώδεσι συμμαχικῶς ὑποχρεώσεις κατ' οὕτως ὥστε κατ' οὐδὲν νὰ κατανήσασιν ἀντιθέτως πρὸς τοὺς πολιτικούς τύπους σύμμαχου πραγματικοὶ καὶ συνεργάται τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀντιπάλου.

Καὶ εὐρισκόμεθα διὰ τοῦτο εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νάντισμα-πώσωμεν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, τὴν δεινὰ ἐπακόλουθα ἐνός νέου πολεμικοῦ χειμῶνος εἰς τὰ χιονοσκεπῆ ὄρη καὶ ὑψηλὰ τῆς Μικρῆς Ἀσίας μετὰ προτεταμένους τῆς λόγχης ἐπαλαμβάνοντες μετὰ χίλια τετρακδία περὶ τοῦ ἐν τῷ Διονυσίῳ «Μολὼν λαβέ» πρὸς τὸν ἀνέλεον καὶ ἀνόσιον ἐχθρόν.

Και ως νὰ μὴ ἦτο ἀρενὴ ἡ νέα συμφορὰ τὴν ὁποίαν ὀφειλομένη ἐξ ὁλοκληθροῦ εἰς τὴν ἱστορικῶν Γαλλο-Ἰταλικῶν πρὸς ἡμῶς φιλικὴν, ἐπὶ λθὰς καὶ ἡ ἐπλοημικὴ φιλικὴ καὶ συμμαχικὴ πρὸς ἡμῶς πρᾶξις τῆς Γαλλίας, ἡ Γαλλοκεμαλικὴ σύμβασις, πραγματικὸν Εὐρωπαϊκὸν ἀγὼς ἐν σχέσει πρὸς τὴν θεοδικτα τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐν τούτοις τοιούτοσποσ ἡ Ἑλλάς θὰ ἐξῇ νὰ ὑποστῇ τὸ βάρος νέων σηματοκινῶν Τουρκικῶν δυναμῶν αἱ ὁποῖαι θάπαλλαν αὐτοὺς τῆς πίεσεως τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ἐν τούτῳ στρατηγῷ Γκουρῷ, δυνάμειαν μάλιστα εἰς τὰς ὁποίας θάφασθῇ καὶ τὸ πολεμικὸν ὕλικόν ἐν τῷ Γαλλικῷ στρατῷ, θὰ ἐξῇ συγχρόνως καὶ τὸ φοβερώτερον ἰσως βάρος τῶν ἀποχευώσεων πρὸς τοὺς δυστυχεῖς Ἑλληνικοὺς καὶ ἄλλους πληττομένους τῆς Κιλικίας. Ἐπειὶ δὲ ἡμεῖς ἐξ εὐλόγου φόβου πρὸς τὸ ἐπιχειρῶμεν ἡσυχάζειν θηροῖν οἱ Ἑλληνικοὶ καὶ Ἀρμενικοὶ πληττομένοι τῆς Κιλικίας ἀπὸ τὴν ἡσυχίαν ἱπποκικώτατα ἡ ἀπεσύνθη ἡ προστατευτικὴ ἀσπίς τῆς φιλελευθέρως Γαλλικῆς Δημοκρατίας, κατὰ χιλιάδας σπεύδοντες πρὸς τὰ παράλια ἀναμένοντες ἐν τῷ μέσῳ φορικτῆς ἀγωνίας καὶ ἀπειρηγῶν πτον στεργήσεων, φάσματα καὶ σκελετοὶ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποι ἐκ τῆς πείνης καὶ τῶν κακοχαιρῶν, εἰς πλοῖα τῆς σωτηρίας, ἂν δύναται καὶ αὐτὴ νὰ ὁνομασθῇ σωτηρία ὑπὸ τὰς ἀθλῆας συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας γίνεται.

Νέαι λοιπόν δεκάδες χιλιάδων προσφύγων θά προστεθώσιν εἰς τὰς ἑκατοντάδας τοιούτων, αἱ ὁποῖαι ἐξήτησαν τὸ γλυκὺ ἄσπλον τῆς μητρικῆς ἀγκάλης κατὰ τοὺς διωγμοὺς τῆς τριτοῦ καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ὑπὸ τὰς πολεμικὰς περιπτώσεις αἱ οἰκονομικαὶ συνθήκαι τῆς ἑλλάδος εἰς νῦν

